

Doc. dr inż. Zbigniew SZMORLIŃSKI

Doc. dr inż. Zbigniew Szmorliński jest osobą, która w okresie długoletniej i aktywnej pracy w Politechnice Wrocławskiej (od 1953 r.) przyczyniła się w istotny sposób do rozwoju Instytutu oraz Wydziału.

W czasie pracy w Politechnice Wrocławskiej jako nauczyciel akademicki, pełnił również wiele funkcji organizacyjnych, z których najważniejsze to: Kierownik Zakładu Badań Maszyn Elektrycznych (1968-1971), kierownik seminarium naukowego Modelowanie Układów Elektromechanicznych (1977-1982), kierownik Zakładu Przemienниковych Układów Elektromaszynowych (1984-1990). W latach 1969-1979 pełnił funkcję zastępcy Dyrektora Instytutu Układów Elektromaszynowych ds. Badań i Współpracy z Przemysłem, a w latach 1979-1987 – Dyrektora tego Instytutu. Należy również podkreślić, że odegrał wiodącą rolę w rozwoju i organizacji Instytutu Układów Elektromaszynowych w okresie przekształcania struktur Politechniki na początku lat 70. Jedną z jego największych zasług jest rozbudowa infrastruktury Instytutu (budowa budynku A-10) oraz zaplecza naukowo-badawczego Instytutu, a w szczególności uruchomienie Centralnego Laboratorium Badawczego (1976) oraz Pracowni Elektronicznej Techniki Obliczeniowej (rok 1978), a potem przekształcenie jej w Laboratorium Techniki Komputerowych. Utworzenie tego Laboratorium umożliwiło prowadzenie badań dotyczących dynamiki układów elektromechanicznych, w tym układów przekształtnikowych, co w tamtym okresie nie było jeszcze tak popularne jak dzisiaj w ośrodkach krajowych.

Doc. Szmorliński był inicjatorem włączenia Instytutu w pozyskanie i realizację pierwszych projektów badawczych w ramach Centralnych Programów Badawczych (lata 80), a potem również pierwszych grantów badawczych finansowanych przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego (początek lat 90).

Był organizatorem Laboratorium Badania Maszyn Elektrycznych i zapoczątkował prace badawcze z zakresu automatyzacji badań i diagnostyki maszyn elektrycznych.

Dorobek naukowy doc. Z. Szmorlińskiego obejmuje kilkadziesiąt artykułów i referatów oraz opracowań naukowo-badawczych dla przemysłu oraz 2 skrypty dydaktyczne. Był promotorem 5 obronionych prac doktorskich. Za działalność naukową, dydaktyczną i organizacyjną otrzymał Złoty Krzyż Zasługi (1973), medal Komisji Edukacji Narodowej (1980), Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1988), został wyróżniony wieloma nagrodami J.M. Rektora Politechniki Wrocławskiej.